

[J. S. Foget.]

Samfundet om at vise Borgersind, saa maa det i første Instans og med fuld moralsk Ret være til Tjenestemandsstanden.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg har ikke sagt, at det, at Landbruget eller Dele af Landbruget har krævet Rentabilitet, er at bide Hovedet af al Skam. Men jeg har sagt, at hvis det, at Tjenestemændene har stillet de Krav, som de har stillet, Krav, der har bundfældet sig i det Regulerings-tillæg, der her er Tale om, er at bide Hovedet af al Skam, saa maa de Krav, som der ved givne Lejligheder kan være stillet fra Landbrugets Side, med samme Ret kunne betegnes saadan. Jeg mener, at ingen af Delene kan betegnes paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort det.

J. S. Foget: Den højtærede Minister begyndte med at sige, at det med Rette kunde siges om mig og mit Parti, at vi havde bidt Hovedet af al Skam ved vort Krav om Landbrugets økonomiske Ligestilling. Jeg stiller det Spørgsmaal til Ministeren: Mener Ministeren da, at det er at bide Hovedet af al Skam at kræve økonomisk Ligestilling? Ministeren svarer: Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener, men er det Rentabilitet, er det urimeligt at forlange det. Dermed har Ministeren jo i Virkeligheden sagt sin Mening. Jeg takker Ministeren, fordi han tager sine Ord i sig igen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 288 af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 287).

Første Næstformand (Veistrup): Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den følgende Sag kunne omtales, nemlig Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 327 af 22. September 1939 om Statens Overtagelse af visse Varer.

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Jeg skal have den Ære at anbefale de to Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

I begge Lovforslag foreslaas det, at de paagældende Love forbliver i Kraft indtil Udgangen af Oktober Maaned 1940. Man har desværre ikke Lov til at haabe paa, at den nærmeste Fremtid vil forme sig saaledes, at Beredskabsforanstaltninger skulde være overflødige. Lovenes Udløbstid den 31. Oktober er foreslaaet ud fra det Synspunkt, at jeg har fundet det rigtigt, at Rigsdagen, naar vi naar til Efteraaret, paa ny faar Lejlighed til at tage Stilling til hele Beredskabs-spørgsmaalet. Selv om de sidste Dage har bragt det Lyspunkt, at intet af de nordiske Lande længer er Krigsskueplads, er der ikke noget, der tyder paa, at Verden rundt om os stiler mod Fred, og under disse Forhold vil det derfor være nødvendigt at se i Øjnene, at ogsaa den kommende Tid vil bringe Vanskeligheder for vort Samfund, og at Fordelings- og Rationeringsforanstaltninger fortsat vil være nødvendige, for at Befolkningen kan komme saa godt som muligt gennem den Tid, der forestaar.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa en Gennemgang af de Forhold og Vilkaar, det danske Erhvervsliv og det danske Samfund har levet under i det halve Aar, Krigen har været, men blot pege paa, at Krigsforholdene har medført store Byrder for vort Land, Byrder, som set paa Baggrund af den sidste Verdenskrig er kommet til Eksistens langt hurtigere og mere effektivt, end Tilfældet var i Krigen 1914—18. Vor Skibsfart, hvis livsvigtige Betydning under de herskende Forhold ikke behøver nærmere Paavisning, har i den forløbne Tid været sat paa en haard Prøve. Jeg minder om, at over 250 danske Sømænd har sat Livet til under deres Arbejde for at opretholde Tilførslerne til vort Land, og at vi har mistet 23 Skibe paa tilsammen 80 000 t Dødvægt. Endvidere er Landets Muligheder for Af sætning af Landbrugsprodukter blevet strammet, og Spærringen mellem Landene har medført en Begrænsning af vore Eksportmuligheder i øvrigt. Disse Omstændigheder har selvsagt øvet en afgørende Indflydelse paa vort Lands Evne til at indtjene fremmed Valuta, og dette i Forbindelse med den stedfundne Prisudvikling, der i væsentlig Grad har været i Danmarks Disfavør, har bevirket den stærke Nedgang i Landets Valutareserve, som vi alle kender.